

ПРОГНОЗ РОЗВИТКУ ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Сілакова Г.В.

Хмельницька Я.Б.

Національний університет харчових технологій

В умовах фінансової глобалізації вивчення розвитку діяльності комерційних банків з урахуванням об'єктивної властивості економічних систем-циклічності вимагає визначення специфічних характеристик такого розвитку. Актуалізація розгляду функціонування комерційних банків в динамічному аспекті в сучасних умовах та використання вченими-економістами і практиками словосполучення «ділова активність» стосовно банківської сфери і розвитку її інститутів обумовлює необхідність дослідження сутнісних властивостей ділової активності комерційних банків.

Поняття «ділова активність» з'явилося в Україні в 90-і роки з розвитком підприємництва й виникненням таких понять, як діловий ризик і діловий крах, запобігання якому вимагає активних дій від підприємців. Термін «ділова активність» прийшов у вітчизняний економічний лексикон зі світової практики у зв'язку з реформуванням економіки й формуванням ринкових відносин [2].

Ділова активність банку перебуває під впливом різних фінансово-економічних процесів, тому її необхідно вважати таким станом фінансових ресурсів банку, результативності їх розміщення й використання, за якого забезпечується підвищення ефективності діяльності банку на основі зростання його прибутку і активів при збереженні ліквідності та конкурентоспроможності. Фінансова активність банку має певну межу, що зумовлена фінансовим станом кожного конкретного банку.

Ділова активність відображає рівень ефективності використання матеріальних, трудових, фінансових і інших ресурсів і в той же час характеризує якість управління, а також можливості потенційного розвитку комерційного банку [2].

Результати аналізу ділової активності є підґрунтям і вагомою складовою у розробці заходів щодо забезпечення результативності банку. Ділова активність комерційного банку як економічна реальія являє собою характеристику діяльності конкретної кредитної організації на фінансовому ринку, а як узагальнений показник - ефективність банківської системи країни.

Під активністю діловою доцільно розуміти економічну діяльність, яка конкретизована у вигляді виробництва того або іншого товару або надання конкретної форми послуг. Вона покладена в основу міжнародної стандартної класифікації галузей господарства, економічних класифікаторів системи національних рахунків [1].

Розвиток ділової активності комерційного банку відбувається на фінансовому ринку. Фінансовий ринок, структурно складається з ринку банківських кредитів і фондового ринку, є посередником між вільними грошовими коштами і об'єктами інвестування. З функціональної точки зору через механізм фінансового ринку відбуваються акумуляція, розподіл і перерозподіл фінансових ресурсів в масштабі національної економіки [3].

Ділова активність банку, насамперед полягає у розвитку активних операцій комерційного банку. Кредитні операції передбачають організацію економічних відносин, у процесі яких банки надають позичальникам грошові кошти з умовою їх повернення і сплати проценту за користування. Дані операції, як правило, приносять банкам основну частину їхніх доходів та займають провідне місце серед статей активу балансу. Всі кредити повинні мати щонайменше два джерела виплат. Першим, як правило, буде операційний потік грошей, а останнім - реалізація застави.

Хоча банківські кредити і є важливим дохідним активом, висока їх ризикованість змушує банки не вкладати всі свої кошти в позики, а знаходити їм більш надійне застосування. Таким високо дохідним та менш ризиковим об'єктом банківських вкладень є цінні папери.

Розширення ділової активності проявляється через зростання кількості клієнтів й укладання нових угод, підвищення споживчого попиту. У результаті цього відбувається збільшення місткості ринку, обсягу товарів і послуг.

Своєчасний аналіз ділової активності дозволяє виявити сильні і слабкі сторони діяльності як конкретного комерційного банку, так і ступінь ефективності функціонування всієї банківської системи країни. Необхідно зауважити, що при оцінці ділової активності банківського сектора в більшому ступені слід керуватися якісними критеріями стану ділової активності, а саме: спостережуваними і прогнозованими змінами у структурі та розмірі клієнтської бази, залучених коштів, у співвідношенні напрямків кредитної політики та вкладень у цінні папери, критичними оцінками дій Національного банку України і наявністю чинників, що перешкоджають діяльності банків.

Література:

1. *Годящев М.О.* «Термін «ділова активність» у сучасній науковій літературі» / М.О. Годящев // Зб. наук. праць «Економіка. Менеджмент. Підприємництво». – Луганськ, 2009. - № 21. – С. 184-188.

2. *Куриленко Т.П.* Теоретичні аспекти визначення ділової активності / Т.П. Куриленко // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2008. – №4(47). – С. 87.

3. *Петрушенко Ю.М.* Інституційні аспекти взаємодії банківської системи та фондового ринку / Ю.М. Петрушенко // Механізм регулювання економіки, економіка

природокористування, економіка підприємництва та організація виробництва. – Суми :
ВТД „Університетська книга”. – 2006. – № 1. – С. 188-193.